

Παπαδοπούδ- Βρεττ, Νικηλ. Φη.

Β' αρ. 224 (σ. 90).

Καρατζᾶς

ἡλωνης

ὑπο' ἄνδρ. Παπαδοπούδ- Βρεττ περιγράφεται, ὡς ἂν, τὸ βιβλίον:

« 224.- Κέβητος τοῦ θηβαίου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου Πίναξ· μεταφρασθεὶς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ εἰς τὴν ἁπλὴν ἡμῶν διάλεκτον, καὶ τύποις ἑυδοθείας δαπάνη Ἰωάννης Καρατζᾶ.
Ἐν Βιέννῃ, 1792. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆ βασιμικίστου, εἰς συν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.- Ὁ Πίναξ οὗτος ἐτυπώνητο σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸ τέλος τῆς Γραμματικῆς τοῦ Λακαρῆως, ἵνα γίνῃ κοινότερος, ἀλλὰ συνέβη τὸ ἐναντίον, διότι, ὡς παρατηρεῖ ὁ μεταφραστὴς εἰς τὸν πρόλογόν του « τὰ παιδιὰ, ὅπου διαβάζουν αὐτὴν τὴν γραμματικὴν, δὲν ἔμπορῶν νὰ τὸν καταλάβω, δὲ ἔχον ὀρεῖν τότε νὰ τὸν πιάσω εἰς τὸ χέρι, ἐπειδὴ πρέπει νὰ τὸν



ἡ γὰρ μέγα εἰς ἓνα βιβλίον, διὰ τὸ ὅποιον ἐβυνέχων παιδιόθεν ἓνα προληπτικώτατον
 ἔργον. Ἀλλ' εἰ δὲ ἦτον καὶ τοῦτο, πάλιν δὲ ἡμπορεῖτε καὶ ὡς ἐχέει ὁ δὲ ἐπὶ τῇ
 ὁρμῇ ἐγγυησόν, καὶ ἑπομένως ἀγνώριστον αὐτὸ τοῦτο διερευνῆτε. Διὰ χάριν τούτων τῶν
 ἐπερινοῶν ἔχινεν ἡ παρῶσα μετὰφρασις >>.

